

[Fibiger.]

Vestjylland, har den økonomiske Krise vel nok været haardest, fordi Kødpriserne har ligget paa et saa lavt Niveau gennem flere Aar, at det har været fuldkommen ruinerende for dem, som producerer Fedekvæg. Da det er en Produktion, hvoraf en stor Procentdel forbruges inden for Landets Grænser, havde det været det Omraade, hvor det var lettest at komme til Hjælp, og det har jo ogsaa været forsøgt ved forskellige Kødlove at skride ind fra Statens Side i det Haab, at det skulde hjælpe, saa at Priserne skulde komme i Vejret. Ved Behandlingen af de tidligere Kødlove har jeg gjort opmærksom paa, at jeg ikke troede, at de Love, der var foreslaaet af Ministeren og vedtaget her i Tinget, vilde hjælpe. Nu optog man Forhandlinger om dette Spørgsmaal i Landbokommissionen, og der var fra alle Sider, kan jeg sige, Villighed til, at man skulde finde en saadan Form, at man virkelig kom de Egne til Hjælp, som var slaet ind paa den Produktion og havde vanskeligt ved at komme ind paa nogen anden. Jeg tror heller ikke, det vilde gavne, om man slog hele Kødproduktionen ihjel, saa man skulde gaa over til et større Kohold og derved faa en større Smørproduktion, som det jo ogsaa vil vise sig vanskeligt at faa afsat. Der var, som sagt, Villighed fra alle Sider til at finde en Ordning, som kunde komme disse Egne til Hjælp i Lighed med, hvad man havde foretaget med Hensyn til Sukker, Kartofler o. s. v., da Spørgsmaalet jo var begrænset til visse Egne. Man naaede et Resultat i Landbokommissionen, og jeg kan sige ligesom det ærede Medlem Hr. Brorsen, at jeg heller ikke var tilfreds med det, der naaedes. Jeg havde stillet et Ændringsforslag, som man vil kunne se af Bilagene til Landbokommissionens Betænkning, som stillede Producenterne betydeligt bedre, men jeg ansaa det for et Gode, at Landbokommissionen naaede til enstemmig Indstilling, ud fra den Betragtning, at man da kunde vente, at Forslagene hurtigt kunde gaa igennem Rigsdagen, saa de allerede kunde træde i Kraft og komme til Nytte for de Egne, der havde mange Fedekreaturer, inden Kreaturerne skulde bindes ind, ja, blive til Nytte for dem, der havde Fedekreaturer paa Marken og paa Græsgange i det hele taget, da jeg var klar over, at hurtig Hjælp tiltrængtes. Det viste sig, at det gik ikke, som vi havde troet, idet man ikke fik noget gennemført hurtigt her i Rigsdagen i forrige Rigsdagsamling. Man lagde Mærke til, at det Lovforslag, Landbrugsministeren fremsatte, ikke var overensstemmende med den Indstilling,

Landbokommissionen fremkom med. Ogsaa selve Formaaalsparagraffen var forandret. I Landbokommissionen havde man ment, at det, der var netop mest tiltrængt og det egentlige, var, at man skulde komme de Egne til Hjælp, som producerede Kvæg, og man siger det i Indledningen:

„Til Støtte for Afsætningen af Fedekvæg navnlig i de Egne, hvor Produktionen heraf er fremtrædende, bemyndiges Ministeren til med Tilslutning af Landbrugsraadet at træffe særlige Foranstaltninger gaaende ud paa følgende“... Men i det Lovforslag, som blev fremsat og er fremsat nu igen, staar der i § 1, Punkt 2:

„Til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød bemyndiges Landbrugsministeren til med Tilslutning af Landbrugsraadet at træffe hertil egnede Foranstaltninger, bl. a. ved Destruktion af Udsætterkøer og andre Kreaturer.“

Formaalet med den Foranstaltning, Landbokommissionen mente skulde træffes, er skudt til Side, saa man fortsætter den Udvikling, man har været inde i med Kødloven, at Foranstaltningen navnlig skal gaa ud paa Destruktion, og saaledes at man ikke i særlig Grad med Kødloven kommer de Egne til Hjælp, som har optaget Produktionen af Fedekreaturer. Jeg beklager meget, at man er gaaet bort fra dette og hele den Udformning, der var foretaget af Landbokommissionen, og som viste, paa hvilken Maade Priserne netop paa disse Kreaturer kunde hæves. Dette er taget bort, og det overlades fuldkommen til Landbrugsministeren og Landbrugsraadet at afgøre, paa hvilken Maade man vil foretage Foranstaltningerne, saaledes at man ikke gennem Loven fik fastslaaet, hvilke Veje man vilde gaa, hvor høje Priser man kunde faa, og saa fremdeles. Saadan som Paragraffen er formet her, ved man overhovedet ikke, om der bliver nogen Forhøjelse af Priserne paa Fedekreaturer, Stude og Kvier; man forstaar, at de Penge, der kommer ind, navnlig skal bruges til Destruktion, og da der ingen Bundpris er sat paa Kreaturer, som skal destrueres, har man intet Begreb om hvorvidt eller Vished for, at der overhovedet finder en Hævning af Kreaturpriserne Sted. Man har hidtil haft en Slagteafgift paa 10 Kr. pr. Kreatur — det har været det eneste sikre, at Landmændene har maattet af med disse 10 Kr. Nu forhøjer man Slagteafgiften til 20 Kr. for de store Kreaturer og 15 Kr. for Fedekalve, og det sikre er da dette, at Landbrugerne kommer af med disse Penge til Destruktion, maa af-